

Božidar Hojnikov:

Potoček.

Ne daleč od hiše,
kjer jaz sem domá,
prijazen potoček
šumi in skakljá.

On mline in žage
poživlja z vodó
in ladjice moje
prenaša skrbnó.

Pa ribe in rake
v potoku lovim,
z vod co studeno
cvetice kropim.

Če se od vročine
poleti potim,
v valovih srebrnih
se rad ohladim.

Ko potok pozimi
pokriva trd led,
uživam veselje
neskáljeno spet.

Najprvo nalogo
lepó izvršim,
pa kučmo nataknem,
po ledu zdrčim.

Oj ljubi potoček,
ohrani te Bog,
ti meni si ljubši
ko gora in log.

Janko Polák:

Poletni večer.

Žabice regljajo
za vasjo.
Palčki, glej, igrajo
pod goró.

Lunica zaspano
se smeji.
Mati dete ziblje,
dete spi.